

[Erik Holst]

ringsområder, men at disse spørgsmål bliver behandlet i PØ-udvalget. Det, der må være vor opgave i dag ud fra det, som forespørgslen lyder på, og som handelsministerens redegørelse omhandler, er at give nogle tekniske vurderinger af de muligheder, der findes.

Her er min første vurdering, at umiddelbart vil man ikke kunne sikre landets energiforsynings uafhængighed ved at sælge gassen til udlandet. Men det er muligt, at der viser sig andre synspunkter senere, som kan anfægte dette synspunkt; det vil jeg ikke afvise. Jeg vil heller ikke afvise, at en større samling investeringsopgaver her i landet under behandlingen i PØ-udvalget måske kan vise, at man, som handelsministeren selv var inde på det til sidst, skal udskyde naturgassen et år eller to. Umiddelbart vil jeg ud fra et energipolitisk synspunkt ikke kunne anbefale noget sådant med den viden, vi har i dag.

Endelig må jeg sige, at Danmark jo ikke er alene i Europa, vi er medlem af EF, og her har det vist sig meget svært at lave en såkaldt solidarisk energipolitik. Det er der vist mange der kan beklage, men vi må nok erkende, at sådan er det.

Man har prøvet på at anslå det mål i EF, at 60 pct. af den energi, som EF-landene modtager i form af olie, engang i 1985 skulle kunne erstattes af andre energiformer. Man har senere måttet slække på kravet, fordi det viser sig meget, meget svært at få disse alternative energiformer frem i en mængde, der gør det muligt at erstatte olien.

Det er helt oplagt og for mig helt klart, at Danmark har et ansvar for at skabe sig den bedste energiforsyning, som vi overhovedet har mulighed for at skabe os herhjemme, og frigøre os af vores olieafhængighed mest muligt. Danmark er det land i EF, der har den største olieafhængighed, og derfor må bestræbelser for at opnå ændringer af olieleverancerne til noget andet være meget vigtige for vort vedkommende.

Man har sagt, det ville være let at fordråbe gassen, når den til sin tid viser sig at være i så og så store mængder ude i Nordsøen. Der er slet ingen tvivl om, at man teknisk kan gøre det, for det finder sted mange steder på jorden, men det er således, at fordråbet gas kræver en del energi, og noget, der er afkølet til minus 161°, er vanskeligt at transportere med specialskibe og på anden måde. Så det er normalt kun, hvor der er tale om

meget lange afstande, at man vælger denne løsning; selv i Algeriet har jeg set der er muligheder for at transportere gassen ledningsført til Sicilien; dér har man altså valgt en anden løsning.

Men vi er i socialdemokratiet åbne for at diskutere alle tekniske spørgsmål i forbindelse med anvendelse af naturgassen på grundlag af alle de erfaringer, vi kan få.

Redegørelsen for regeringens investeringer viser jo meget tydeligt, at finansieringen af et anlæg med søledning, landingsanlæg og transmissions- og distributionsnet vil være en meget stor mundfuld, en mundfuld på op til 8-9 mia kr., og selv om det er angivet, at en intern forrentning på 6 pct. ville kunne opnås, er jeg fuldstændig enig med forespørgerne i det meget alvorlige og langtrækkende i sådanne investeringer.

Hvis man herhjemme for mange år siden havde anlagt en lidt anden betragtning end det, jeg vil kalde markedssynspunktet eller forrentningssynspunktet, ville man ikke have valgt ensidigt at satse på den meget billige og rigelige olie, så ville man have sagt: ud fra et energiforsynings- og samfundssynspunkt bør vi satse anderledes i Danmark. Men vi valgte markedssynspunktet, og derfor har vi den meget ensidige situation i dag.

Derfor tror jeg, det er rigtig, når handelsministeren siger: man bør overveje frivillighedsprincippet, man bør overveje, om det stadig væk er muligt at anlægge et markedssynspunkt på energileveringen herhjemme i Danmark. Jeg kan for socialdemokratiets vedkommende sige, at vi ikke ville være utilbøjelige til at anlægge en samfundsbetragtning i stadig stigende grad, efterhånden som energiforsyningen indtager en mere og mere fremtrædende plads i hele vores samfund.

Man kan selvfølgelig spørge, hvad vi skal bruge naturgassen til herhjemme, således som hr. Karlsvkov Jensen var inde på det. Skal vi brænde den op i nogle anlæg i elværkerne, hvor vi i forvejen har mulighed for at anvende de billigere og i rigelig mængde forekommende kul? Her er jeg sådan set enig med hr. Karlsvkov Jensen i, at gas, der er en af vore allerreneste energikilder, bør anvendes med henblik på at sikre miljøet bedst muligt dér, hvor den anvendes, og det vil sige først og fremmest i store befolkningsområder, på en måde, der giver muligheder for at udnytte energiens miljøsider, samtidig med at man